

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

8 de Alluuione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

est, *l. si captiuus, 20 de capt. in P.* Videtur hostibus etiam recuperati, postliminio reditisse existimantur, & qui ab illis euaserint: si modo ad suos redierint a timore eo, ne amplius ad hostes redirent, non si alius sit animus, *Florenti. in l. nihil interest, 25 de capti. in P. Pompon. in l. postliminii, 5. §. si. eod.*

De Redemptione ab hostibus.

Cap. 6.

- 1 *Redemptio captiuorum quid.*
- 2 *Redimit se, vel suis nummis, vel alienis.*
Redimens suis nummis alium, quibus cassis non repetit pretium, eodem.
- 3 *Redimens suis nummis alium, non eum habet ut mancipium, sed iure pignoris.*
- 4 *Redemtionem captiuorum relicta qua habent privilegia.*

Postliminii recipiendi ¶ modus alius est per redemptionem, quando pactione pretium statuitur, *l. cum non redemum, 5. de postlimi. reuer. lib. 8. C. tit. 51.* ob quod hostis captiuum restituit, & captus a feruitate hostili, si liber antea esset, liberatur, *l. si captiuus, 20. eod. tit. in P. l. commercio, 16. C. eod. tit. si seruus restituitur refuso pretio dominis, l. in bello, §. si quis seruum, de capt. P. l. mulier, 6. eod.*

¶ Verumtamen ¶ obseruandum est, statum restitui pristinum, statum quidem redemptione facta, si suis nummis quis se redimat: aut si alienis nummis redimatur, tum demum tantum, cum pretium soluerit, vel ei aliquo alio iudicio illud remissum fuerit, *l. liber captiuus, 17. de postlim. reuer. in P. l. si liberum, 11. C. eod. vel si alio modo, qui pretium dedit, iure amittere debeat, ut si redemptam proficituat, l. f. d. s. s. 7. eod. de cap. C. Item si tacite renuntiet pretio: veluti si in uxorem redemptam accipiat, *l. si quis ingenuam, 21. eod. P. l. 2. C. eo. l. is qui te ab hostib. 13. eod. C. argu. l. liberta, de oper. liber. P.**

¶ Etenim ¶ qui redemptionis pretium soluit, iure pignoris redemptum retinet, *l. 2. l. praes. §. l. si liberum, 11. l. si is qui te, 13. de captiuis, C. l. si quis ingenuam, 21. eod. P.* non enim emuntur tanquam mancipia quando a suis redimuntur. Nec beneficium debet in calamitatem conuertere, *l. quod fauore, C. de legibus.* cum redemptio facultatem redeundi praebet, non autem ius postliminii mutat, *in l. si captiuus, §. fin. de capti. in P.* Nihilominus tamen aequitas suadet pretium restitui, qui emerint a barbaris, vel pro pretio, laboris obsequio, vel opere quinquenni, vicem referre beneficium ab illis, qui habituri sunt in columnam, si in ea nati sunt, libertatem. Ne forte aliquando dampni consideratio, in tali necessitate positus negari faciat emtionem, *in l. si. C. de capti. §. postli. reuer.* Interim tamen antequam pretium redemptori exsolutum fuerit, utentur iuribus postliminii, & liberi hominis, & poterunt successiois iura sibi vindicare, hereditatemque adire, *l. is qui liber, C. de captiuis.* Et si filios quis aliquae genuerit, nec filii serui sunt redemptoris nec pignoris nexu apud eos sunt, restituito pretio, *l. praes. §. de capti. C.* Nec remissio vinculo pignoris libertas fit redemptoris, nec obsequium ideo filius eius debet, *l. si liberum, 11. eod.* Quia & inuito redemptore, refuso pretio pristinum ingenuitatis consequitur statum, etiam quocumque offerent pretium solutum, *l. cum §. postliminii, 6. de capti. C.* Hoc enim pietatis causa receptum est. ¶ Sicuti ¶ ea quae instituitur in captiuorum redemptionem dispositio vltima, siue alio herede, quae & recepta est, nec subiicitur falcidiae detractioni, *l. si quis ad declinandam, 37. de episc. & cleric. C. lib. 1. tit. 6.* & si quid singulari legato eius pietatis causa relictum fuit, redemptioni faciendae designatus cogitur exsequi: & si nolit, vel nulli mandata est haec prouincia, episcopi loci, cuius testator est, exequitur, *l. nulli, 28. de episc. & cler. lib. 1. C. tit. 6.*

De acquisitione per Natiuitatem.

Cap. 7.

- 1 *Bonorum incrementa, vel a natura, vel hominis ope: natura latenter, & aperte.*
- 2 *Partus ventrem sequitur, quomodo.*
Natiuitate quomodo res nobis querantur.

Accedunt incrementa ¶ bonis nostris dupliciter, naturae arte, vel hominis. Natura bifariam, vel aperte per natiuitatem, vel latenter, ut per alluionem, hominis ope, & per alios modos querendi. Nata igitur ex his quae possidemus iure domini, vel utriusque, dominium nostrum consequuntur, *l. in pecudum, de de vsuca. P. §. in pecudum, de rerum diuis. l. 2. de acquir. rer. dom. l. partium, C. de res vindi. l. idem Pomponius §. idem scribit si equum, 2. eod. tit. P. §. item ea quae, de rer. diuis. §. Sic ¶ partus, naturae ratione, matrem sequitur, etiam de qualitate dignitatis ducitur respon-*

deatur, & patri affecta fiat, *l. nullus, l. exemplo, l. eos, de decur. lib. 10. C. l. cum legitime, de sta. ho. P.* Iubet autem aequitas ex nostris gentibus, nostra fieri, utpote qui curam onusque generantium sustinemus, & proinde commodum ad nos pertineat, *l. secundum naturam, de reg. iur. in P. c. qui sentit, eod. tit. in 6.* Eo modo fructus proprietatis dominum sequuntur, nisi specialis causa vsusfructus, vel vsus ad alium pertineant, *l. bona fidei, §. si de acquir. rer. dom.*

De Alluione. Cap. 8.

Lib. 7. C. tit. 41.

- 1 *Flumina censitorum vice.*
- 2 *Alluio quid.*
- 3 *Alueus fluminis exsiccatu cuius sit.*
Insula nata in flumine cuius sit.
- 4 *Alluio quando mutet, vel alteret rem cui accedit.*
- 5 *Census agri non augetur, aucto per alluionem agro, nec minuitur diminutione alluionis: contra, si per inundationem id fiat.*
- 6 *Alluionis acquisitio quare iuris gentium.*
- 7 *Alluionis ius in quibus casibus locum non habet, & seq.*
- 8 *Inundatione in praedia aliena in secula condici a dominis possunt.*
- 9 *Alluionis accessio in agris limitatis & clientelariis, ad quas pertinet.*

Flumina censitorum ¶ vice funguntur, ut ex priuato in publicum transferantur, & ex publico in priuatum, *Pompon. in l. ergo si insula, §. alluio, de acquir. rer. dom. §. Alluio ¶ nobis adicitur rebus possessis, cum flumen lambendo ripas, in quibus praedia habemus contigua, adicitur eidem paulatim, ut intelligere non possumus, quantum quoquo momento temporis adiciatur. Quasi vis fluminis ex praedio alterius partem detraxit, eaque iuncta fuerit, & traducta in aliam partem, remanet domini prioris, nec iure alluionis occupatur, probatur utrumque in l. adeo, 7. §. praeterea, de acquir. rer. dom. in P. l. 1. §. fin. de alluionibus, lib. 7. C. tit. 41. §. praeterea, de rerum diuis. ap. Instum. ¶ Ut ¶ si alueus fluminis exsiccatu fuit, dominorum praediorum proximiorum sit, quemadmodum & eorum damnum est, dum ab illis per flumen deraditur & in publicum transferatur alueus, *l. ergo, de acquir. rer. dom.* Idemque ius feruatur in insula in flumine nata, ut si aequaliter distet ab utraque ripa, dominorum agrotum sit aequaliter distantium: sin autem alluio magis accedat, eius sit, *haec & plura, l. Martius, §. l. insula, de acquir. rer. dom. in P. l. inter eos, eod. tit.* Alluionis ¶ latens incrementum cum notabile non habet mutationem, certe rem mutare cui accedit, alterare non potest, ut alla dicatur: sicuti non ideo minus res quaelibet eadem dicitur, quae latentes habet mutationes, & pene incrementa & decrementa momentanea, *l. proponatur, de iud. in P. ¶ Et ¶ ideo nec augeri potest census agri, si paulatim incrementum alluione ei accedat: nec minui, si decedat, l. fina. C. de alluio.* Contra, si per inundationem extra alluionem quid decedat vel accedat. Nam quibus diminutum est patrimonium, diminuitur census, & quibus auctum, augetur, sicut intelligenda de inundatione, non de alluione, *l. 2. C. de alluio, l. forma censuali, de censu. P. l. 2. de anno. §. rrib. lib. 10. C. & inundationis ius, aliud quam alluionis, l. 6. de rerum diuis. P. l. 2. in princ. §. §. 6. ne quid in loco publ. Aequum quoque visum est, eum habere locum, qui patitur incommoda, *l. fin. §. sed cum in secundam, de iur. C. l. secundum naturam, de reg. iur. in P. cum similib. Et ideo, sicut usufructuarius in decremento non potest conqueri, ita in alluionis augmento vtilitatem capit, litem si fundi §. sed si metalla, de vsufru. P. l. si ego, §. idem ait, de Publicia in rem actio. ¶ Deinde ¶ iure gentium firma haec quaesitio, cum flumen publicum sit, & quod per illud additur, nullius est, & occupanti quaeratur, fundo videlicet cui adheret, iure accessionis & consolidationis, *l. 9. §. Alphenus, de damno infect. l. cum principalis, de reg. iur. P.* Et cuius est totum, merito illius est pars, quae toto accreuerit, *l. in rem, 23. §. item quocumque, de rei vindi. P. l. quicquid, l. 2. de acquir. rer. domi. §. si amem, de rerum diuis.****

¶ Ex ¶ superioribus acute consideratis colligemus certos casus, in quibus alluionis ius non fit. Primus est, si iuxta torrentem, nec iuxta flumen publicum praedia sint, ut notat Angelus Aretinus, in §. praeterea, num. 5. de rerum diuis. post Baldum. Ioannes autem Faber quaestionem illam, num riuus, vel torrentis, vel flumen, sit aqua praeter labens, reiciendam esse ad fluctuorum illius loci sententiam censet, *l. o. Fab. in d. praeterea.*

¶ Alius ¶ casus si alia, quam terra, praedii nostris accedant, & vi fluminis impertentur, ut tigna, arbores, aliaeque, quae alluione non

